

รูปแบบการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

Competitiveness Advantage Model of Plastic Industry in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

ภาณุทัตต์ เทียมชีวะศิลป์* และ รศ.ดร.สวรงค์ เสวตวัฒนา**

Phanuthat Tiemcheevasin and Assoc. Prof. Dr. Savong Sawetwatana

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ศึกษา 1)ระดับอุปสรรคการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกใน 2)ระดับความสำคัญการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลาสติก 3)เปรียบเทียบระดับความสำคัญของปัจจัยสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก 4)ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสำคัญสร้างศักยภาพในการแข่งขันกับระดับอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของของอุตสาหกรรมอุตสาหกรรมพลาสติก 5) เสนอตัวรูปแบบการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย 287 ตัวอย่าง แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลด้วยค่าความครอบคลุมค่า .78 และความน่าเชื่อถือ .82 สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการทดสอบสมมติฐานสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นโดยการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของเพียร์สัน และถดถอยเชิงพหุคูณแบบ Stepwise ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ผลการวิจัยดังนี้

1. ระดับอุปสรรคการดำเนินธุรกิจของของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาพรวมเฉลี่ย และด้านอุปสรรคอำนาจการต่อรองของผู้ซื้อ ด้านอุปสรรคคู่แข่งรายใหม่ในอุตสาหกรรม และด้านอุปสรรคคู่แข่งรายเดิมในอุตสาหกรรม มีอุปสรรคระดับมาก ส่วนด้านอุปสรรคสินค้าทดแทน และด้านอุปสรรคผู้จำหน่ายวัตถุดิบหรือชิ้นส่วน อยู่ในระดับปานกลาง

2. ระดับความสำคัญการสร้างศักยภาพการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพเฉลี่ยและทุกด้านมีความสำคัญมาก ถ้าพิจารณาลำดับความสำคัญการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมจากค่าเฉลี่ยของ พบว่าลำดับแรกได้แก่ด้านกลยุทธ์ต้นทุนต่ำ ด้านการสร้างสรรคและนวัตกรรม ด้านศักยภาพแห่งอำนาจ

* นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี

Student-Doctor of Business Administration Program, Pathumthani University

** อาจารย์ที่ปรึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี

Lecturer- Doctor of Business Administration Program, Pathumthani University

ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านการวางแผน ด้านการสร้างความแตกต่าง และด้านความสำเร็จเรียงตามลำดับ

3. ผู้บริหารที่มีจำนวนพนักงาน ลักษณะการดำเนินธุรกิจของโรงงานแตกต่างกันมีระดับระดับความสำคัญของปัจจัยสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้บริหารที่มีตำแหน่ง และเงินลงทุนครั้งแรก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. ภาพรวมเฉลี่ยของการสร้างศักยภาพในการแข่งขันกับอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมด้านคู่แข่งรายใหม่ ด้านอำนาจต่อรองของผู้ซื้อ ด้านสินค้าทดแทน มีความสัมพันธ์ระดับสูง ส่วนกับอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมด้านคู่แข่งเดิม จำหน่ายปัจจัยการผลิตมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

5. รูปแบบการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา = 177.956 + 9.204 ด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม + 9.032 ด้านการสร้างความแตกต่าง + 7.466 ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม + 6.172 ด้านกลยุทธ์ต้นทุนต่ำ + 3.199 ด้านการวางแผน + 3.119 ด้านความสำเร็จ

คำสำคัญ : รูปแบบการสร้างศักยภาพในการแข่งขัน / อุตสาหกรรมพลาสติก

Abstract

This research were qualitative and quantitative method aim to studies 1) business operation threat level of plastic industry, 2) competitiveness advantage significant level of plastic industry, 3) compare competitiveness advantage significant level of plastic industry 4) relative between competitiveness advantage significant level and business operation threat level of plastic industry, and 5) competitiveness advantage model of plastic industry in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province . by simple sampling random 287 respondents. Questionnaire was the tool to collecting data with validity coefficient .78 and reliability coefficient .82. The analysis was conducted by computer software, statistical treatments by program computer namely: frequency, percentage, mean, standard deviation, ranking, Pearson correlation, and multiple regression analysis Stepwise at significant statistics level at .05 researchers found that

1. Finding indicated that overall of business operation threat level of plastic industry in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province , buyer bargaining power area, new competitors in the industry area, and the old in the industry threat area were at high level. But replacement products threat area, and material and parts from supplier threat area were at moderate level.

2. Finding indicated that overall and every area of competitiveness

advantage significant level of plastic industry in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province were at high level, raking by mean of competitiveness advantage significant level of plastic industry found that the first lower cost area, innovation and creativity area, potential power area, social responsibility area, planning area, differentiate area, successful area respectively.

3. There were not significant different in competitiveness advantage significant level of plastic industry classified by amount of employees, and type of business operation area. But there were significant different in competitiveness advantage significant level of plastic industry classified by position area, and fist investment area at statistic significant level .05

4. There were high relationship level between overall area of competitiveness advantage significant level and business operation threat level of plastic industry in term of new competitors, buyer bargaining power area, replacement products threat area, but the old in the industry threat area and material and parts from supplier threat area were at moderate level.

5. Competitiveness advantage model of plastic industry in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province = $177.956 + 9.204$ innovation and creativity area + 9.032 differentiate area + 7.466 social responsibility area + 6.172 lower cost area + 3.199 planning area + 3.119 successful area.

Keywords: Competitiveness Advantage Model / Plastic Industry

บทนำ

การผลิตภาคอุตสาหกรรมไทยในช่วง 9 เดือนแรก ของปี 2559 ขยายตัวได้ร้อยละ 0.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2558 ที่ขยายตัวร้อยละ 1.0 โดยภาคอุตสาหกรรมในปี 2559 ยังคงเผชิญกับภาวการณ์ส่งออกที่หดตัว จากการฟื้นตัวที่ยังไม่สม่ำเสมอของเศรษฐกิจแกนหลักของโลก ประกอบกับเศรษฐกิจจีนที่ยังอยู่ในภาวะชะลอตัว ด้านกำลังซื้อภายในประเทศของภาคครัวเรือนซบเซาลง โดยเฉพาะการใช้จ่ายของครัวเรือนในภาคเกษตรที่มีปัจจัยบั่นทอนจากราคาสินค้าเกษตรตกต่ำและปัญหาภัยแล้งในช่วงครึ่งแรกของปี อย่างไรก็ตาม ปัญหาราคาสินค้าเกษตรตกต่ำและภัยแล้ง ได้เริ่มคลี่คลายลงตามลำดับเมื่อเข้าสู่ช่วงครึ่งหลังของปี 2559 ยิ่งไปกว่านั้น การลงทุนภาคเอกชนในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2559 เติบโตได้ในอัตราร้อยละ 0.6 จากที่หดตัวร้อยละ -3.2 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว โดยการลงทุนภาคเอกชนเร่งตัวขึ้นตามการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐ ประกอบกับการอนุมัติส่งเสริมการลงทุนในช่วง 9 เดือนแรก 1,302 โครงการ แม้จำนวนโครงการจะลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนแต่มีมูลค่าเงินลงทุน 675,620 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 2.0 ในช่วง 9 เดือนของปี 2559

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมขยายตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยที่ร้อยละ 0.06 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2558 โดยอุตสาหกรรมที่ส่งผลให้ดัชนีขยายตัว ได้แก่ การผลิตเครื่องปรับอากาศ, การผลิตเครื่องเพชรพลอยและรูปพรรณ และของที่เกี่ยวข้อง และการผลิตสตาโรลและผลิตภัณฑ์จากสตาโรล ด้านอัตราการใช้จ่ายการลงทุนการผลิตลดลงจากช่วงเดียวกันของปี 2558 ร้อยละ 0.7 ดัชนี ความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรมในเดือนตุลาคม 2559 อยู่ที่ระดับ 86.5 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากระดับ 84.8 ในเดือนกันยายน ปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 2 เนื่องจากเป็นช่วงฤดูกาลที่มีคำสั่งซื้อสินค้าเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับเทศกาลในช่วงสิ้นปี ทั้งจากผู้บริโภคภายในประเทศและต่างประเทศโดยเฉพาะคู่ค้าสำคัญจากประเทศจีน ญี่ปุ่น ยุโรป และสหรัฐฯ ทำให้การผลิตเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันผู้ผลิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้มีการออกแบบและปรับปรุงคุณภาพสินค้าให้ตรงตามความต้องการของตลาด รวมทั้งการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายในช่วงปลายปี ทำให้มียอดขายโดยรวมเพิ่มขึ้น (สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2560)

อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติกมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 3,778 โรง ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ในปี 2560 คาดว่าจะขยายตัวได้ความต้องการภายในประเทศจากอุตสาหกรรมต่อเนื่องอย่าง วัสดุก่อสร้าง อาหารและเครื่องดื่ม ยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น รวมถึงภาคการท่องเที่ยวที่ขยายตัวต่อเนื่อง การขยายตัวของตลาดอาเซียนและการค้าชายแดน จะทำให้มีความต้องการในสินค้าผลิตภัณฑ์พลาสติกของไทยเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะความต้องการของกลุ่มประเทศ CLMV เนื่องจากสินค้าไทยมีคุณภาพจึงได้รับความนิยมจากผู้บริโภคในแถบประเทศเพื่อนบ้าน ส่วนการส่งออกผลิตภัณฑ์พลาสติกไปยังสหรัฐฯ น่าจะฟื้นตัวดีขึ้น ตามการคาดการณ์ว่าเศรษฐกิจสหรัฐฯจะฟื้นตัวขึ้นภายหลังจากการเลือกตั้งแล้ว (สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2560)

ภาพรวมของอุตสาหกรรมการผลิตพลาสติกไทย ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2559 ยังมีการเติบโตต่อเนื่องตามสภาวะเศรษฐกิจทรงตัวในปัจจุบัน โดยปัจจัยที่น่าจับตามองและเป็นแรงหนุนการเติบโตของอุตสาหกรรมพลาสติกไทยในปีนี้ คือ การส่งออกผลิตภัณฑ์พลาสติกในปี 2559 โดยตั้งแต่ต้นไตรมาสที่ 1 (ม.ค.) ถึง กลางไตรมาสที่ 2 (พ.ค.) อุตสาหกรรมพลาสติกไทยมีมูลค่าการส่งออกสูงกว่าในช่วงเดียวกันกับปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ คาดว่าในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2016 ประเทศไทยจะมีมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์พลาสติกไทยประมาณ 63,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากในช่วงครึ่งปีแรกของปีที่แล้ว ประมาณ 4,000 ล้านบาท สำหรับภาพรวมการส่งออกทั้งปีในปี 2559 คาดว่าจะมีการเติบโตเพิ่มขึ้นจากในปี 2015 ประมาณร้อยละ 4-5 โดยจะส่งผลสนับสนุนภาพรวมอุตสาหกรรมพลาสติกไทยในปี 2016 ให้มีการเติบโตเชิงมูลค่าประมาณร้อยละ 2-3 หรือประมาณ 571,000 ล้านบาท (สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2560)

จากการสำรวจผู้ประกอบการอุตสาหกรรมพลาสติก ได้รับความเห็นตอบกลับในเรื่องของปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการค้าในธุรกิจอุตสาหกรรมพลาสติกจากผู้ประกอบการจำนวน 230 ราย ซึ่งสามารถแบ่งประเภทของปัญหาได้เป็น 5 ประเภทหลัก ๆ

- 1) ปัญหาคุณภาพของวัตถุดิบปัญหาที่พบบ่อยคือ เม็ดพลาสติกไม่มีคุณภาพ ไม่ได้มาตรฐาน ทำให้ไม่สามารถนำมาใช้ผลิตสินค้าได้ บางครั้งอาจจะพบว่าเม็ดพลาสติก มีคุณภาพไม่สม่ำเสมอ ทำให้

ต้องใช้เวลานานในการติดตั้งเครื่องจักรเพื่อผลิตสินค้า และเกิดของเสียหรือมีผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้มาตรฐานเกินกว่าที่ควรจะเป็น การบริการและการจัดหาวัตถุดิบ ผู้ผลิตหลายรายประสบปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบ ปริมาณเม็ดพลาสติกไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ ผู้ผลิตบางรายมองว่าการกักตุนเม็ดพลาสติกเพื่อเก็งราคา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่ราคาน้ำมันปรับสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง อันส่งผลให้ราคาเม็ดพลาสติกสูงขึ้นด้วย ผู้ผลิตที่ใช้เม็ดพลาสติก LDPE เป็นวัตถุดิบจะประสบปัญหามากที่สุด เนื่องจากไม่มี LDPE มาซัพพลายได้เพียงพอกับความต้องการในการผลิต แม้ว่าจะมีการสั่งซื้อไปแล้ว แต่ทางผู้ขายเม็ดเองให้เหตุผลว่า ของขาดตลาด ไม่มีของ ทำให้ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกได้รับความเดือดร้อนมาก เนื่องจากไม่มีวัตถุดิบสำหรับผลิต ส่งผลให้การผลิตหยุดชะงัก 2) ปัญหาเรื่องตลาดสินค้านั้น พบว่า การขายหรือกระจายสินค้าทำได้ไม่ดีนักเนื่องจากไม่มีตลาดสำหรับจำหน่ายสินค้า ผู้ประกอบการบางรายยังแสดงความกังวลเกี่ยวกับตลาดสินค้าต่างประเทศที่มีข้อจำกัดค่อนข้างมาก ยกตัวอย่างเช่น การออกมาตรการห้ามใช้ถุงพลาสติกหรือเก็บภาษีถุงพลาสติกในบางประเทศ ทำให้ไม่สามารถส่งออกสินค้าได้ 3) ปัญหาจำนวนแรงงานและคุณภาพของแรงงาน ผู้ประกอบการหลายรายประสบปัญหาเรื่องการขาดแคลนแรงงาน แรงงานหายาก โดยเฉพาะแรงงานในฝ่ายผลิต ทำให้หลายบริษัทต้องใช้แรงงานต่างด้าวซึ่งจะเกิดปัญหาในเรื่องการสื่อสารกันไม่รู้เรื่อง อีกทั้งยังขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้และเชี่ยวชาญเรื่องพลาสติกและเคมีภัณฑ์ ทำให้ไม่สามารถดำเนินการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้เต็มประสิทธิภาพ ในส่วนคุณภาพของแรงงานเป็นอีกปัญหาหนึ่งที่สำคัญ เนื่องจากแรงงานที่อยู่ในอุตสาหกรรมไม่เป็นงานไม่มีประสบการณ์ในสายการผลิต มีความรู้เกี่ยวกับการฉีดพลาสติกและเรื่องเครื่องจักรน้อย คนงานขาดแรงจูงใจในการเพิ่มความรู้ ทักษะและเทคนิคต่าง ๆ ไม่สามารถใช้เครื่องมือ เครื่องจักรที่มีอยู่ได้เต็มประสิทธิภาพนอกจากนี้แล้ว ผู้ประกอบการยังต้องการให้แรงงานหรือบุคลากรมีความรู้และความชำนาญในด้าน การควบคุมคุณภาพ (Quality Control: QC) การประกันคุณภาพ (Quality Assurance: QA) และการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination: QE) อีกด้วย 4) ปัญหา การผลิตส่วนใหญ่จะเกิดจากปัญหาในเรื่องเครื่องจักรมีราคาแพงและเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตไม่ดีพอทำให้ประสิทธิภาพในการผลิตลดลง นอกจากนี้ปัญหาด้านอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ที่ยังขาดความชำนาญในการผลิตและบำรุงรักษาแม่พิมพ์ ทำให้การผลิตสินค้าขาดประสิทธิภาพและได้รูปแบบที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน อีกทั้งยังไม่สามารถผลิตแม่พิมพ์ได้เพียงพอกับความต้องการ ซึ่งถือเป็นจุดอ่อนของอุตสาหกรรมพลาสติกอย่างมาก 5) ปัญหาคู่แข่ง มีปัญหาเรื่องสินค้าลอกเลียนแบบ ของปลอมแปลงที่ไม่มีคุณภาพแต่ราคาถูกในท้องตลาด ยกตัวอย่างเช่น มีผู้ผลิตขวดขาวขุนบางราย นำเม็ดหลอมมาผลิตขวด เพื่อลดต้นทุนในการผลิต ส่งผลให้ภาพลักษณ์น้ำดื่มขวดขาวขุนเสียการแข่งขันกับตลาดโลกยากขึ้นโดยเฉพาะกับประเทศจีน ที่ผลิตสินค้าน้ำดื่มขวดขาวขุนให้ลูกค้าหันไปนำเข้าสินค้าที่ผลิตจากจีนมากขึ้น การแข่งขันในตลาดค้าปลีกก็เช่นกัน จะเห็นได้จากการเพิ่มขึ้นของคู่แข่งการค้า เช่น เทสโก้ โลตัส ทำให้ผู้ผลิตสินค้าสำเร็จรูปแล้วจัดจำหน่ายเองเดือดร้อน ต้องปิดกิจการ และรัฐบาลไม่มีมาตรการมาช่วยเหลือผู้ประกอบการขนาดกลางและเล็กอย่างเป็นทางการเหมือนประเทศอื่น เช่น จีน มีการสนับสนุนธุรกิจเอกชนอย่างดีและต่อเนื่อง ในขณะที่เดียวกันก็มีการแข่งขันระหว่างผู้ผลิตด้วยกันเอง โดยการแข่งกันลดราคาจนในที่สุดธุรกิจ

ก็ไม่สามารถอยู่ได้ เห็นได้ชัดในผู้ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าสำเร็จรูป ที่ใช้วิธีการลดราคาเพื่อกระตุ้นการบริโภค ส่งผลให้บริษัทผู้รับทำชิ้นส่วนต้องถูกกดราคาสินค้าลง ทั้งที่ต้องแบกรับภาระต้นทุนสินค้า ที่เพิ่มขึ้นอยู่แล้ว ปัญหา สาธารณูปโภค ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตคือเรื่องไฟฟ้า ผู้ประกอบการประสบปัญหาเรื่องค่าไฟแพงและไฟฟ้าดับ รวมไปถึงการคมนาคมที่ไม่สะดวก ถนนที่ใช้ในการขนส่งสินค้ายังไม่พัฒนา ทำให้สินค้าเกิดการเสียหายและล่าช้า ผู้ประกอบการบางรายตั้งโรงงานอยู่นอกนิคมอุตสาหกรรม ทำให้ได้รับสาธารณูปโภคที่ไม่เพียงพอ (บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ,2560).

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์น่านน้ำสีฟ้า (Blue Ocean Strategy) ของ คิม และ เมอร์บอร์น (Kim W.C. and Mauborgne, 2005) พบว่าทุก ๆ 2 ปี สองในสามของบริษัทที่ดำเนินธุรกิจอยู่ จะต้องประสบปัญหาจนปิดกิจการลง และอุปสรรคที่ทำให้บริษัทเหล่านั้นประสบภาวะล้มเหลวเกิดจากการขาดความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและไม่สามารถอดทนต่อแรงกดดันของสภาพการแข่งขันของตลาดที่เปลี่ยนไปได้ นอกจากนี้ หากพิจารณาด้วยหลักคิดของ ไมเคิล อี. พอร์เตอร์ (Michel E. Porter, 1990) ที่ว่าการ เปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางอุตสาหกรรมจะเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจเพราะจะก่อให้เกิดเรื่อง อุปสรรคทางอุตสาหกรรม ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อการดำเนินธุรกิจในระยะสั้นนั้น ประกอบด้วยอุปสรรคคู่แข่งรายใหม่ในอุตสาหกรรม อุปสรรคคู่แข่งรายเดิมในอุตสาหกรรม อุปสรรคสินค้าทดแทน อุปสรรคอำนาจการต่อรองของผู้ซื้อ และอุปสรรคจากผู้จำหน่ายวัตถุดิบหรือชิ้นส่วน ซึ่งอุปสรรคเหล่านี้จะเป็นปัจจัยทำให้โรงงานอุตสาหกรรมต่างต้องเลิกกิจการไปในที่สุด (Thomas L. Wheelem, 2006)

ประเด็นหลักของปัญหามีอยู่ว่าปัจจัยใดบ้างที่มีส่วนสนับสนุนให้อุตสาหกรรมพลาสติกของไทยสามารถสร้างศักยภาพในการแข่งขัน และปัจจัยใดเป็นอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของอุตสาหกรรมพลาสติก ให้บรรลุยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกในระยะ 5 ปี (2560-2564) โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการพลาสติกไทย ทั้งในแง่ของการส่งออกและการลงทุนระดับสากล เนื่องจากการพึ่งพิงการเติบโตจากตลาดภายในประเทศที่เริ่มเข้าใกล้จุดอิ่มตัว และสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมพลาสติกระดับมาตรฐานโลก

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงเกิดแรงบันดาลใจในการศึกษาอุปสรรคและการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรม และเพื่อนำไปสร้างเป็นตัวแบบการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลาสติกในประเทศไทยจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 3,778 โรงงาน และจะเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนา กำหนดกลยุทธ์ในการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลาสติกและอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ ซึ่งจะส่งผลดีต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยในสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. ศึกษาระดับอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัด

พระนครศรีอยุธยา

3. เปรียบเทียบระดับความสำคัญของปัจจัยสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกโดยจำแนกตามลักษณะพื้นฐานของผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสำคัญของปัจจัยในการสร้างศักยภาพในการแข่งขันกับระดับอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

5. เสนอรูปแบบการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะพื้นฐานของผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกที่แตกต่างกันให้ระดับความสามารถสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยที่ใช้ในการสร้างศักยภาพในการแข่งขัน ของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก มีความสัมพันธ์กับอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สมมติฐานที่ 3 อุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของโรงงานมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่ใช้ในการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยที่ใช้ในการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาตามวัตถุประสงค์

ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือผู้ระดับบริหารของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกอยู่อุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวนทั้งสิ้น 338 โรงงาน ๆ ละ 3 คน รวม 1,014 คน คำนวณหาขนาดตัวอย่างด้วยสูตรยามาเน่ ได้ขนาดตัวอย่าง 287 คน (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 2560)

ขอบเขตด้านสถานที่ ผู้วิจัยได้กำหนดพื้นที่สำหรับการศึกษาวิจัยไว้คือโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก อยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ขอบเขตด้านระยะเวลา ผู้วิจัยได้วางแผนกำหนดระยะเวลาที่คาดว่าจะใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ช่วงเวลาระหว่างเดือนมีนาคม ปี พ.ศ. 2560 – เดือนมีนาคม ปี พ.ศ. 2561

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ศึกษา 1) ระดับอุปสรรคการดำเนินธุรกิจของของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกใน 2) ระดับความสำคัญการสร้างความสำคัญภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลาสติก 3) เปรียบเทียบระดับความสำคัญของปัจจัยสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก 4) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสำคัญสร้างศักยภาพในการแข่งขันกับระดับอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของของอุตสาหกรรมพลาสติก 5) เสนอตัวรูปแบบการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างง่าย 287 ตัวอย่าง แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลด้วยค่าความครอบคลุมค่า .78 และความน่าเชื่อถือ .82 สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการทดสอบสมมติฐานสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นโดยการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของเพียร์สัน และถดถอยเชิงพหุคูณแบบ Stepwise ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับอุปสรรคการดำเนินธุรกิจของของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาพรวมเฉลี่ยและด้านอุปสรรคอำนาจการต่อรองของผู้ซื้อ ด้านอุปสรรคคู่แข่งรายใหม่ในอุตสาหกรรม และด้านอุปสรรคคู่แข่งรายเดิมในอุตสาหกรรมมีอุปสรรคระดับมาก ส่วนด้านอุปสรรคสินค้าทดแทน และด้านอุปสรรคผู้จำหน่ายวัตถุดิบหรือชิ้นส่วน อยู่ในระดับปานกลาง
2. ระดับความสำคัญการสร้างความสำคัญภาพการแข่งขัน ของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพเฉลี่ยและทุกด้านมีความสำคัญมาก ถ้าพิจารณาลำดับความสำคัญการสร้างความสำคัญภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมจากค่าเฉลี่ยของ พบว่าลำดับแรกได้แก่ด้านกลยุทธ์ต้นทุนต่ำ ด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม ด้านศักยภาพแห่งอำนาจได้แก่ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านการวางแผน ด้านการสร้างความแตกต่าง และด้านความสำเร็จเรียงตามลำดับ
3. ผู้บริหารที่มีจำนวนพนักงาน ลักษณะการดำเนินธุรกิจของโรงงานแตกต่างกันมีระดับระดับความสำคัญของปัจจัยสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้บริหารที่มีตำแหน่ง และเงินลงทุนครั้งแรก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
4. ภาพรวมเฉลี่ยของการสร้างความสำคัญภาพในการแข่งขันกับอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมด้านคู่แข่งรายใหม่ ด้านอำนาจการต่อรองของผู้ซื้อ ด้านสินค้าทดแทน มีความสัมพันธ์ระดับสูง ส่วนกับอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมด้านคู่แข่งรายเดิมจำหน่ายปัจจัยการผลิตมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
5. รูปแบบการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัด

พระนครศรีอยุธยา = 177.956 + 9.204ด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม + 9.032 ด้านการสร้าง
ความแตกต่าง + 7.466 ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม + 6.172 ด้านกลยุทธ์ต้นทุนต่ำ + 3.199
ด้านการวางแผน + 3.119 ด้านความสำเร็จ

อภิปรายผล

การนำรูปแบบการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมโรงงาน
อุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแล้วให้มีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผล
ควรดำเนินการ และปฏิบัติ ดังนี้

1. ด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม ผู้บริหารควรส่งเสริม อบรม พัฒนาให้บุคลากร
รวมทั้งเทคโนโลยีใหม่มาช่วยในการสร้างสรรค์ และนวัตกรรมสินค้า และหรือบริการใหม่ ตั้งแต่
กระบวนการออกแบบ กระบวนการผลิต กระบวนการแปรรูปอย่างต่อเนื่อง โดยนำวิธีการทำงาน
ใหม่ๆ มาพัฒนาทั้งสามกระบวนการอย่างสม่ำเสมอ พร้อมกับการพัฒนาวิธีการออกแบบ
กระบวนการผลิตอย่างต่อเนื่อง สร้างองค์การให้เป็นองค์การการเรียนรู้ระหว่างพนักงานและ
ผู้บังคับบัญชาหาวิธีการ ทดลองวิธีการทำงานใหม่ ๆ จนได้วิธีการทำงานที่ดีแล้วนำไปสู่แนวปฏิบัติ
ควบคู่ไปกับการทำงานพัฒนาการผลิตสินค้าและหรือบริการใหม่ที่แตกต่างกันผลิตภัณฑ์ของ
โรงงานคู่แข่งรวมทั้งเน้นการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ออกมาอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลให้
โรงงานอุตสาหกรรมสามารถเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มขึ้นอีก 9.204 หน่วย สอดคล้องกับ
งานวิจัยของ นฤมล คงทน (2549) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาการรวมกลุ่มเป็นเครือข่าย
วิสาหกิจ (คลัสเตอร์) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน : กรณีศึกษา : คลัสเตอร์แปรรูปข้าว
จังหวัดพิษณุโลก ทำการศึกษาและวิเคราะห์สถานภาพของคลัสเตอร์แปรรูปข้าวในพื้นที่ จังหวัด
พิษณุโลก เพื่อดูความเชื่อมโยงของกิจกรรมที่มีอยู่ของธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ
และวิเคราะห์ขีดความสามารถในการแข่งขันของคลัสเตอร์แปรรูปข้าวจังหวัดพิษณุโลก เพื่อนำไปสู่
ข้อเสนอแนะการกำหนดทิศทาง เป้าหมายและยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการ
แข่งขันของคลัสเตอร์แปรรูปข้าวที่ชัดเจน จากผลการวิจัยสรุปได้ว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อขีด
ความสามารถในการแข่งขันของคลัสเตอร์แปรรูปข้าวจังหวัดพิษณุโลก ด้วยการสร้างสรรค์และ
นวัตกรรม

2. การสร้างความแตกต่างผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมต้องเน้นการสร้าง ความแตกต่าง
ทั้งในตัวผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ สีสน์ รูปร่างของผลิตภัณฑ์ และการให้บริการให้สอดคล้องกับ
ความต้องการของลูกค้า โดยการสร้างความแตกต่างในคุณภาพสินค้า การออกแบบ รูปร่างของ
ผลิตภัณฑ์ ตัวบรรจุภัณฑ์ สีสน์ ควบคู่กับการสร้างความแตกต่างในตัวสินค้าสำหรับลูกค้าทุกระดับ
ทุกกลุ่มรายได้ นำเทคโนโลยี เครื่องมือ เครื่องจักรใหม่มาช่วยเพิ่มความสามารถ การออกแบบ
รูปร่างของผลิตภัณฑ์ ตัวบรรจุภัณฑ์ สีสน์ เพื่อมาเพิ่มคุณค่า และนำไปสู่การสร้าง ความแตกต่างใน
ตัวสินค้า และหรือการให้บริการแตกต่างจากโรงงานคู่แข่งอื่น ๆ จะส่งผลให้โรงงาน
อุตสาหกรรมสามารถเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มขึ้นอีก 9.032 หน่วยสอดคล้องกับงานวิจัย
ของเบญจพล มีเงิน (2551) ศึกษาวิจัยเรื่อง คลัสเตอร์อุตสาหกรรม : การได้มาซึ่งความได้เปรียบ

เชิงการแข่งขันขององค์การธุรกิจจากการรวมกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสิ่งทอ ทำการศึกษาคุณลักษณะ รูปแบบ โครงสร้างและวิวัฒนาการของคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสิ่งทอในประเทศไทย อิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการได้มาซึ่งความได้เปรียบเชิงการแข่งขันของกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสิ่งทอ และรายได้จากการขายสินค้าหลังการเข้าร่วมกลุ่มคลัสเตอร์ งานวิจัยนี้เป็นการผสมผสานกันระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้เทคนิควิเคราะห์ สถิติพรรณนา (descriptive) เทคนิควิเคราะห์ปัจจัย (factor analysis) เทคนิควิเคราะห์เส้นทาง (path analysis) การศึกษาใช้หน่วยวิเคราะห์ระดับองค์กรกลุ่มประชากร และตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นองค์การธุรกิจเครือข่ายกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสิ่งทอในประเทศไทย จำนวนทั้งสิ้น 80 ตัวอย่าง จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความได้เปรียบเชิงการแข่งขันของการรวมกลุ่มคลัสเตอร์สิ่งทอ เกิดขึ้นเมื่อมีทรัพยากรที่คุณลักษณะพิเศษเหนือคู่แข่ง ความสามารถในการประสานการใช้ทรัพยากร ความแตกต่างในสินค้าหรือบริการ

3. ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมต้องแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ด้วยการไม่ปล่อยมลพิษจากกระบวนการผลิตทั้งในส่วนของน้ำเสีย และอากาศเข้าในชุมชนที่อยู่ใกล้โรงงาน ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลสังคมในโอกาสต่าง ๆ เน้นการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ลดการก่อมลพิษที่เกิดขึ้นจากโรงงานทั้งในส่วนของอากาศและน้ำเสีย รมรงค์ให้พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตระหนักถึงการรักษาสภาพแวดล้อมของชุมชนรอบ ๆ โรงงาน รักษาสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่โรงงานตั้งอยู่ ผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและการเข้าร่วมกิจกรรมช่วยเหลือชุมชนในโอกาสต่าง ๆ และการนำระบบมาตรฐานสากล ISO ต่าง ๆ มาใช้ ในกระบวนการผลิต จะส่งผลให้การสร้างสามารถสร้างศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มขึ้น 7.446 หน่วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะพร อริยขจร (2556) เครื่องมือเพื่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกรณีศึกษา : กลุ่มคลัสเตอร์บรรจุภัณฑ์โลหะกรุงเทพฯ และปริมณฑล วัตถุประสงค์ของการศึกษาถึงปัจจัยที่ใช้ในการส่งเสริมสนับสนุน การเพิ่มขีดความสามารถของการแข่งขันพัฒนา และเสนอแนะแนวทางการพัฒนากลุ่มคลัสเตอร์ในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ ควรสนับสนุนให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม และการประเมินอย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะ

การนำรูปแบบการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแล้วให้มีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผล ควรดำเนินการ และปฏิบัติ ดังนี้

1. ควรเตรียมงบประมาณลงทุนในการสร้างปัจจัยพื้นฐานในการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ต้องลงทุนในการสร้างโรงงาน อาคารสถานที่ ยานพาหนะ สิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือ เครื่องจักร บุคลากรทั้งในส่วนของการผลิต และสายสนับสนุน เทคโนโลยีการผลิต กระบวนการผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพลำเลียง เก็บรักษาและปัจจัยอื่นๆ จำนวน 177.956 หน่วยสัดส่วนตามขนาดของโรงงานอุตสาหกรรม

2. การสร้างสรรค์และนวัตกรรม ผู้บริหารควรส่งเสริม อบรม พัฒนาให้บุคลากร รวมทั้งเทคโนโลยีใหม่มาช่วยในการสร้างสรรค์และนวัตกรรมสินค้าและบริการใหม่ตั้งแต่กระบวนการออกแบบ กระบวนการผลิต กระบวนการแปรรูปอย่างต่อเนื่อง โดยนำวิธีการทำงานใหม่ ๆ มาพัฒนาทั้งสามกระบวนการอย่างสม่ำเสมอ พร้อมกับการพัฒนาวิธีการออกแบบ กระบวนการผลิตอย่างต่อเนื่อง สร้างองค์การให้เป็นองค์การการเรียนรู้ระหว่างพนักงานและ ผู้บังคับบัญชาหาวิธีการ ทดลองวิธีการทำงานใหม่ๆ จนได้วิธีการทำงานที่ดีแล้วนำไปสู่แนวปฏิบัติ ควบคู่ไปกับการทำงานพัฒนาการผลิตสินค้าและบริการใหม่ที่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ของ โรงงานคู่แข่งขึ้นรวมทั้งเน้นการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ออกมาอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลให้ โรงงานอุตสาหกรรมสามารถเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน โดยควรมีมาตรการ ดังนี้

- 2.1 ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีและการจัดการเพื่อเพิ่มเติม ด้านการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ เนื่องจากประเทศไทยยังขาดการวิจัยและพัฒนาอย่างมีระบบ
- 2.2 เพิ่มความเชื่อมโยงแบบเครือข่ายระหว่างผู้วิจัยในการศึกษากับภาคอุตสาหกรรม
- 2.3 จัดระเบียบการบริหารจัดการเทคโนโลยี
- 2.4 สนับสนุนงานออกแบบผลิตภัณฑ์พลาสติกอย่างจริงจังสำหรับการผลิตที่อาศัย เทคโนโลยีขั้นสูง เช่น การพัฒนาเทคโนโลยีพลาสติกขั้นสูง การออกแบบเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์
- 2.5 พัฒนาวัดถุดิบ โดยการประสานความร่วมมือกันระหว่างผู้ผลิตและหน่วยงาน ต่าง ๆ เพื่อแบ่งปันแนวทางปฏิบัติที่ดีในการพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกไทย

3. การสร้างความแตกต่าง ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมต้องเน้นการสร้าง ความแตกต่าง ทั้งในตัวผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ สีสน รูปร่างของผลิตภัณฑ์ และการให้บริการให้สอดคล้องกับ ความต้องการของลูกค้า โดยการสร้างความแตกต่างในคุณภาพสินค้า การออกแบบ รูปร่างของ ผลิตภัณฑ์ ตัวบรรจุภัณฑ์ สีสน ควบคู่กับการสร้างความแตกต่างในตัวสินค้าสำหรับลูกค้าทุกระดับ ทุกกลุ่มรายได้ นำเทคโนโลยี เครื่องมือ เครื่องจักรใหม่มาช่วยเพิ่มความสามารถ การออกแบบ รูปร่างของผลิตภัณฑ์ ตัวบรรจุภัณฑ์ สีสน เพื่อมาเพิ่มคุณค่า และนำไปสู่การสร้าง ความแตกต่างใน ตัวสินค้า และหรือการให้บริการแตกต่างจากโรงงานคู่แข่งอื่น ๆ จะส่งผลให้โรงงาน อุตสาหกรรม สามารถเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มขึ้นอีก ควรมีมาตรการต่าง ๆ เสริมดังนี้

- 3.1 ควรส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนา ในการสร้างความแตกต่างด้วยการสร้าง ฐานข้อมูลการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมพลาสติกแนวใหม่ในโลกปัจจุบันฐานข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญ ยิ่ง โดยปัจจุบันไทยยังไม่มี
- 3.2 นำฐานข้อมูลที่ให้ภาพรวมอุตสาหกรรมที่ทันสมัยสถานการณ์ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการ กำหนดทิศทางการประกอบธุรกิจของภาคเอกชน และการวางแผนนโยบายของภาครัฐ มาการสร้าง ความแตกต่าง
- 3.3 นำฐานข้อมูลอุตสาหกรรมพลาสติกไปเสริมสร้างกลยุทธ์ สนับสนุนให้ธุรกิจเติบโต และสร้างความแตกต่าง
- 3.4 เข้าร่วมโครงการพัฒนาศูนย์วิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกอุตสาหกรรมพลาสติก

ประกอบด้วย ข้อมูลสถานภาพอุตสาหกรรม ข้อมูลการค้า และทิศทางตลาด ทิศทางการพัฒนา และโอกาสของอุตสาหกรรมพลาสติกไทย

4. ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมควรแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ด้วยการไม่ปล่อยมลพิษจากกระบวนการผลิตทั้งในส่วนของน้ำเสีย และอากาศเข้าในชุมชนที่อยู่ใกล้โรงงาน ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลสังคมในโอกาสต่าง ๆ เน้นการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ลดการก่อมลพิษที่เกิดขึ้นจากโรงงานทั้งในส่วนของอากาศและน้ำเสียรณรงค์ให้พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตระหนักถึงการรักษาสິงแวดล้อมของชุมชนรอบ ๆ โรงงาน รักษาสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่โรงงานตั้งอยู่ ผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและการเข้าร่วมกิจกรรมช่วยเหลือชุมชนในโอกาสต่าง ๆ และการนำระบบมาตรฐานสากล ISO ต่าง ๆ มาใช้ในกระบวนการผลิต จะส่งผลให้การสร้างสามารถสร้างศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มขึ้น โดยควรมีมาตรการเหล่านี้เสริม

4.1 ควรปรับปรุง ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนา ในการสร้างด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยการส่งเสริมการผลิตเพื่อการทดแทนการนำเข้าผลิตภัณฑ์พลาสติก

4.2 ควรปรับกระบวนการผลิตใช้เม็ดพลาสติกที่หลากหลายทั้งเม็ดพลาสติกเกรดทั่วไปและเกรดพิเศษ เน้นการผลิตมูลค่าเพิ่มสูง สำหรับ อุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

4.3 รัฐบาลควรสนับสนุนอุตสาหกรรมปิโตรเคมีให้มีความเข้มแข็ง สามารถผลิตใช้เม็ดพลาสติกที่หลากหลายทั้งเม็ดพลาสติกเกรดทั่วไปและเกรดพิเศษ เพื่อสนับสนุนเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติก และการส่งออกไปต่างประเทศ

5. กลยุทธ์ต้นทุนต่ำ ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมควรปรับปรุงกระบวนการออกแบบ เครื่องมือ เทคโนโลยีที่ใช้ในการลดต้นทุนการผลิตโรงงาน โดยปรับปรุงกระบวนการผลิตด้วยระบบอัตโนมัติ ใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรมาเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้นทั้งในส่วนของปริมาณ และคุณภาพสินค้า วิเคราะห์ปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มสามารถโรงงานให้เป็นผู้นำด้านต้นทุน ความสามารถในการผลิตด้วยทุนต่อหน่วยต่ำสุด โดยการเปลี่ยนมาตรฐานวัตถุดิบที่มีคุณภาพเกินความจำเป็นต้องทิ้งของเสียมากทำให้ต้นทุนสูง ก็เปลี่ยนไปใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพที่พอเพียงเข้ามาทดแทน ซึ่งควรเลือกของทดแทนที่มีราคาถูกกว่า โดยการเปรียบเทียบจากผู้ขายหลายราย หลายสถานี เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการผูกขาด อาศัยส่วนลดราคาโดยการสั่งซื้อคราวละปริมาณมาก ๆ เพื่อที่จะได้ส่วนลดมาก เปรียบเทียบราคาวัตถุดิบกับราคาที่อ้างอิงจากที่ต่าง ๆ เพราะราคาวัตถุดิบอาจมีการเปลี่ยนแปลง ฯลฯ ตัดงานนั้นออกไปหากไม่จำเป็น โดยให้เน้นการแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุของปัญหา ซึ่งอาจจะต้องมีการรวมงานเพื่อลดต้นทุนการผลิต มีการใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมเปลี่ยนหรือซ่อมตามรอบเวลา เป็นการเปลี่ยนหรือซ่อมตามสภาพ ลดจำนวนคน-ชั่วโมงในงาน สำหรับงานที่ควบคุมได้ยากก็ดูที่ผลสำเร็จของงานเป็นสำคัญ ลดงานซ้ำซ้อนจากการจ้างเหมาโดยการทำเองไม่ว่าจ้างผู้รับเหมา หรือทำสัญญาประจำหรือเป็นรายชิ้นกับผู้รับเหมา โดยดำเนินการลดต้นทุนต่ำพร้อมทั้งปรับปรุงโรงงานให้มีต้นทุนการผลิตที่ต่ำอยู่เสมอ ให้สามารถสนองตอบต่อความต้องการของลูกค้าจำนวนมากด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่า เน้นการตั้งราคาสินค้าต่ำกว่าโรงงานอื่นในทุกตัว

สินค้า ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตอย่างต่อเนื่อง เพิ่มความสามารถของกำลังการผลิตสูงผลิตสินค้าได้จำนวนมากจะส่งผลให้การสร้างสามารถสร้างศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มขึ้น โดยควรมีมาตรการเหล่านี้ เพิ่มขึ้น

5.1 ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมต้องปรับปรุง ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาให้ผลิตภัณฑ์ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ถึงแม้จะจำหน่ายราคาถูก

5.2 เน้นผลิตภัณฑ์ต้นทุนต่ำตอบสนองความต้องการอย่างเพียงพอและรวดเร็วทันต่อความต้องการ

5.3 สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการทดสอบและการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์เป็นมาตรฐานสากลสนับสนุนกลยุทธ์ต้นทุนต่ำ

5.4 เพิ่มความรวดเร็วของหน่วยงานตรวจสอบและรับรองมาตรฐานให้สอดคล้องกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์พลาสติกของตลาดโลก และสร้างเชื่อถือให้กับผู้บริโภคมากขึ้น

6. ด้านการวางแผนผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมต้องปรับปรุง นำเทคโนโลยี โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการวางแผน การสั่งซื้อ การจัดการคลังสินค้า วัตถุดิบ กระบวนการผลิต และแผนอื่น ๆ เพื่อให้กระบวนการวางแผนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จะช่วยให้โรงงานสามารถเตรียมความพร้อมของเครื่องจักร กำลังคน และทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อรองรับความต้องการที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ช่วยคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นเพื่อเตรียมหาทางแก้ไข พร้อมทั้งจัดให้มีการติดตามการประเมินอย่างมีระบบด้วยการวางแผนอย่างรอบคอบ จัดทำแผนฉุกเฉินรองรับเมื่อเกิดปัญหา ตั้งเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของแผนไว้อย่างชัดเจน รวมทั้งการเฝ้าติดตามประเมินระบบการวางแผนอย่างต่อเนื่องจะส่งผลให้สามารถสร้างศักยภาพในการในการแข่งขันเพิ่มขึ้น ควรมีมาตรการเสริมดังนี้

6.1 ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนางานวางแผนระยะยาว ร่วมมือกับสถานศึกษาและบุคลากร การพัฒนาบุคลากรเป็นหัวใจสำคัญของการเติบโตในระยะยาวอย่างยิ่งยืน รัฐควรวางแผนพัฒนาแรงงานอยู่ในอุตสาหกรรมพลาสติกยังมีไม่เพียงพอ

6.2 วางแผนพัฒนาคุณภาพแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะและความสามารถของบุคลากรระดับช่างเทคนิคอย่างต่อเนื่อง

6.3 ควรวางแผนพัฒนาบุคลากรอุตสาหกรรมพลาสติกให้มีทักษะด้านภาษา เพื่อรองรับเทคโนโลยีการผลิตพลาสติกสมัยใหม่

6.4 วางแผนปรับปรุงระบบการผลิตของโรงงานอย่างต่อเนื่อง

7. ด้านศักยภาพแห่งความสำเร็จ ควรปรับปรุงด้านศักยภาพแห่งความสำเร็จ ด้วยการอบรม พัฒนา เพิ่มบทบาทของผู้นำที่ต้องบริหารจัดการและสั่งการให้ทีมงานดำเนินงานตรงกับเป้าหมายที่วางไว้นั้นอาจไม่เพียงพอ ผู้นำทุกระดับภายในองค์กรจึงต้องพัฒนาตนเองให้มีทักษะรอบด้านเพื่อใช้ในการบริหารจัดการ พร้อมทั้งเป็นผู้สร้างพลังในการขับเคลื่อนให้ทีมงานสามารถทำงานด้วยความกระตือรือร้น ดึงศักยภาพที่ทีมงานออกมา ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด พร้อมสนับสนุนส่งเสริมให้พนักงานให้เกิดการแสวงหาโอกาสและความมุ่งมั่น พัฒนา สร้างจิตสำนึกให้พนักงานโรงงานให้มีพันธะต่องานและความผูกพันเพิ่มขึ้น พร้อมทั้งเพิ่มความสามารถ

ในการบริหารโรงงาน ลด กระจายความเสี่ยง เพิ่มความต้องการในการไฝ่หาความสำเร็จทั้งทางด้านคุณภาพและประสิทธิภาพ สร้างพนักงานให้เกิดความรับผิดชอบในงาน จะส่งผลให้สามารถสร้างศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มขึ้น ควรมีมาตรการเพิ่มดังนี้

7.1 ควรปรับปรุงการดำเนินธุรกิจอยู่ภายใต้ความเสี่ยงแห่งความสำเร็จของโรงงานอย่างต่อเนื่อง

7.2 ควรศึกษาสภาพแวดล้อมในการดำเนินธุรกิจในบริบทนั้น ๆ และปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาวะแวดล้อม เพื่อเพิ่มศักยภาพแห่งความสำเร็จ

บรรณานุกรม

- นฤมล คงทน. (2549). การพัฒนาการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายวิสาหกิจ (คลัสเตอร์) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน กรณีศึกษา : คลัสเตอร์แปรรูปข้าว จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เบญจพล มีเงิน. (2551). คลัสเตอร์อุตสาหกรรม : การได้มาซึ่งความได้เปรียบเชิงการแข่งขันขององค์การธุรกิจจากการรวมกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสิ่งทอ. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปิยะพร อริยขจร. (2556). เครื่องมือเพื่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกรณีศึกษา: กลุ่มคลัสเตอร์บรรจุภัณฑ์โลหะกรุงเทพฯ และปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.